

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

privind inadmisibilitatea recursului

în cauza civilă

Olga Berezovscaia și Mihail Berezovschi au depus cerere de chemare în judecată împotriva Întreprinderii Individuale „Turețchii V.” în procedura simplificată a falimentului, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Oleg Romah, (subrogarea în drepturile creditorului și încasarea valorii creanței satisfăcute)

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 10 octombrie 2023

(dosarul nr: 2ra-191/24
Nr. PIGD 2-21026541-01-2ra-13022024)

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de casare a ei.

Judecătoria Bălți, sediul Central - jud. S. Dubceac
Curtea de Apel Bălți - jud. S. Procopciuc, E. Grumeza, N. Chircu

1 aprilie 2026

Textul corespunde originalului

Studiind în lipsa părților recursul declarat de Întreprinderea Individuală „Turețchii V.”, în procedura falimentului,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Diana Stănilă, *Președinte,*
Ion Munteanu,
Gheorghe Stratulat, *judecători,*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 17 februarie 2021, Olga Berezovscaia și Mihail Berezovschi au depus cerere de chemare în judecată împotriva ÎI „Turețchii V.” în procedura simplificată a falimentului, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Oleg Romah, privind subrogarea în drepturile creditorului și încasarea valorii creanței satisfăcute în mărime de 524 000 lei. Reclamanții au solicitat recunoașterea depunerii în termen a acțiunii și subrogarea lor în drepturile creditorului față de pârât în limita sumei de 524 000 lei, cu încasarea acestei sume din contul pârâtului în beneficiul lor.

2. În motivarea acțiunii, reclamanții au invocat că, la 14 aprilie 2017, SA „Combinatul de Pâine din Bălți” a depus cerere introductivă privind intentarea procesului de insolabilitate față de ÎI „Turețchii V.”, iar prin hotărârea Curții de Apel Bălți din 27 iulie 2017 a fost constatată insolabilitatea debitorului, cu intentarea procedurii simplificate a falimentului și desemnarea lui Igor Bulgaru în calitate de lichidator. Au susținut că patrimoniul debitorului era pus sub sechestrul în vederea executării mai multor documente executorii.

3. Reclamanții au arătat că, la 14 aprilie 2015, debitorul a depus cerere privind vânzarea, sub controlul executorului judecătoresc, a terenului cu numărul cadastral *****, cu suprafața de *** ha, situat în satul Răuțel, raionul Fălești. În aceeași zi, ei au depus pe contul executorului judecătoresc suma de 524 000 lei, în vederea cumpărării acestui teren, iar ulterior, prin contractul de vânzare-cumpărare din 22 aprilie 2015, pârâtul le-a vândut bunul respectiv. Au precizat că tranzacția a fost înregistrată în registrul bunurilor imobile la 23 aprilie 2015 și că suma indicată în contract a fost suma real achitată pe contul executorului judecătoresc.

4. Au susținut că suma de 524 000 lei a provenit din vânzarea a două apartamente care le-au aparținut. Totodată, au invocat că, potrivit încheierii executorului judecătoresc din 14 aprilie 2015 privind distribuirea sumelor încasate, din banii achitați de ei au fost satisfăcute parțial creanțele creditorilor debitorului, inclusiv ale SA „Combinatul de Pâine din Bălți”, ale lui Nicolae Repii și ale lui Victor Rîbac, precum și cheltuielile de executare.

5. Reclamanții au arătat că actele executorului judecătoresc privind comercializarea bunului și scoaterea interdicției au fost contestate de SA „Combinatul de Pâine din Bălți”, însă prin hotărârea Judecătoriei Bălți din 13 noiembrie 2015 cererea de contestare a fost respinsă, iar prin decizia Curții de Apel

Bălți din 24 decembrie 2015 a fost menținută soluția primei instanțe. Au susținut că instanțele au constatat atunci că bunul a fost vândut sub controlul executorului judecătoresc și că suma de 524 000 lei a fost depusă pe contul acestuia.

6. Au mai invocat că, prin hotărârea Judecătoriei Bălți, sediul Central, din 3 iulie 2019, a fost declarată nulitatea absolută a contractului de vânzare-cumpărare nr. 1345 din 22 aprilie 2015, încheiat între ÎI „Turețchii V.” și Olga Berezovscaia, cu rectificarea datelor din registrul bunurilor imobile la rubrica proprietar, iar prin decizia Curții de Apel Bălți din 8 octombrie 2019 au fost respinse recursurile lor și a fost menținută hotărârea primei instanțe. Au susținut că, din momentul rămânerii irevocabile a hotărârii de anulare, au avut posibilitatea de a intenta acțiunea întemeiată pe subrogare și îmbogățire fără justă cauză, motiv pentru care au solicitat să se recunoască depunerea în termen a cererii.

7. În susținerea pretențiilor, reclamantii au motivat că, la momentul achitării sumei de 524 000 lei, au considerat că plătesc prețul pentru terenul cumpărat, iar după anularea contractului această sumă a rămas în patrimoniul pârâtului fără temei legal, fiind distribuită creditorilor acestuia prin intermediul executorului judecătoresc. Au invocat că pe teren se află bunuri imobile ale lor, aflate în stare de construire, și că au achitat suma pentru a evita pierderea drepturilor lor asupra acestora.

8. Reclamantii au pretins că, întrucât au satisfăcut creanțele creditorilor debitorului prin suma depusă pe contul executorului judecătoresc, sunt îndreptățiți să fie subrogați în drepturile creditorului față de pârât, în limita creanței stinse. Au invocat, în acest sens, prevederile art. 581, 582 și 871 din Codul civil, precum și dispozițiile referitoare la îmbogățirea fără justă cauză, susținând că pârâtul a obținut fără temei juridic folosul patrimonial reprezentat de suma de 524 000 lei.

9. La 3 octombrie 2022, Olga Berezovscaia și Mihail Berezovschi au depus cerere de concretizare a acțiunii și de completare a temeiului acesteia. Reclamantii au susținut că primul temei juridic al pretenției de încasare a sumei de 524 000 lei rezultă din faptul că mijloacele lor bănești au fost folosite pentru stingerea parțială a datoriilor debitorului față de SA „Combinatul de Pâine din Bălți”, Victor Rîbac și Nicolae Repii. Au invocat că, în aceste condiții, au dreptul la subrogarea în drepturile creditorilor, în temeiul art. 581 alin. (1) și art. 582 din Codul civil, în redacția anterioară datei de 1 martie 2019. Totodată, reclamantii au invocat un al doilea temei juridic, distinct, întemeiat pe îmbogățirea fără justă cauză. Au arătat că, prin redistribuirea de către executorul judecătoresc a sumelor primite de la ei, datoria ÎI „Turețchii V.” față de creditorii săi a fost redusă, iar în procedura insolvenței aceste sume nu au mai figurat printre datoriile debitorului. Au susținut că, astfel, pârâtul a realizat o economie din contul lor și are obligația de a restitui suma economisită. Prin aceeași cerere, reclamantii au completat temeiul acțiunii și prin raportare la efectele nulității contractului de vânzare-cumpărare nr. 1345 din 22 aprilie 2015. Au arătat că, deși contractul a fost declarat nul absolut, pârâtul a rămas atât cu terenul, cât și cu suma de 524 000 lei achitată prin intermediul executorului judecătoresc. Au susținut că, potrivit art. 219 alin. (2) din

Codul civil, fiecare parte trebuie să restituie tot ceea ce a primit în baza actului juridic nul, iar dacă restituirea în natură nu este posibilă, urmează a fi achitată contravaloarea prestației. Reclamanții au mai invocat că această situație contravine exigențelor de protecție a bunurilor și că se impune restabilirea situației juridice anterioare, prin încasarea de la ÎI „Turețchii V.” a sumei de 524 000 lei, ca echivalent al prestației executate în baza contractului ulterior anulat.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

10. La 9 martie 2023, Judecătoria Bălți, sediul Central, a admis parțial acțiunea, a dispus încasarea de la ÎI „Turețchii V.” în beneficiul Olgăi Berezovscaia și al lui Mihail Berezovschi a sumei de 524 000 lei, ca efect al nulității actului juridic, iar în rest a respins pretențiile.

11. Instanța de fond a reținut că, potrivit materialelor cauzei, la 14 aprilie 2015 debitorul ÎI „Turețchii V.” a solicitat executorului judecătoresc vânzarea, sub controlul acestuia, a terenului cu nr. cadastral *****, iar în aceeași zi Olga Berezovscaia a depus pe contul executorului judecătoresc suma de 524 000 lei pentru procurarea bunului. Ulterior, la 22 aprilie 2015, între ÎI „Turețchii V.” și Olga Berezovscaia a fost încheiat contractul de vânzare-cumpărare, iar suma achitată a fost distribuită creditorilor urmăritori ai debitorului.

12. Prima instanță a constatat că, prin hotărârea Judecătoriei Bălți, sediul Central, din 3 iulie 2019, menținută prin decizia Curții de Apel Bălți din 8 octombrie 2019, contractul de vânzare-cumpărare nr. 1345 din 22 aprilie 2015 a fost declarat nul absolut, cu radierea înscrisurilor din registrul bunurilor imobile și restabilirea situației anterioare sub aspectul dreptului de proprietate asupra terenului.

13. Pornind de la efectele nulității actului juridic, instanța a considerat că nulitatea produce efect retroactiv, iar fiecare parte trebuie să restituie tot ceea ce a primit în temeiul actului nul, iar în caz de imposibilitate de restituire în natură, să achite contravaloarea prestației. A reținut că, în urma anulării contractului, ÎI „Turețchi” a rămas atât cu bunul imobil, cât și cu folosul economic rezultat din suma de 524 000 lei achitată de reclamanți, ceea ce contravine regulilor restabilirii situației anterioare.

14. Instanța a apreciat că, în împrejurările cauzei, sunt incidente și dispozițiile privind îmbogățirea fără justă cauză, întrucât pârâtul a realizat o economie din contul reclamanților prin stingerea unor datorii ale sale din suma achitată de aceștia. În consecință, a concluzionat că ÎI „Turețchii V.” urmează să restituie reclamanților suma de 524 000 lei, achitată pentru cumpărarea terenului, ca efect al nulității contractului și al obligației de repunere a părților în situația anterioară.

15. Cu privire la capătul de cerere privind subrogarea în drepturile creditorilor Rîbac Victor și Nicolae Repii, instanța a reținut că sumele distribuite acestora au fost achitate în cadrul procedurii de executare silită și că respectivele creanțe

fuseseră deja satisfăcute parțial anterior intentării procesului de insolabilitate. Totodată, a constat că aceste creanțe nu figurau în tabelul definitiv al creanțelor debitorului din dosarul de insolabilitate.

16. Prima instanță a considerat că reclamanții nu au dobândit calitatea de noi creditori ai debitorului prin plata efectuată, ci au urmărit dobândirea în proprietate a bunului imobil vândut de debitor sub controlul executorului judecătoresc. Prin urmare, odată ce părțile urmau să fie repuse în situația anterioară încheierii contractului prin restituirea sumei de 524 000 lei, cerința distinctă privind subrogarea în drepturile creditorilor a fost apreciată ca neîntemeiată.

17. Instanța a respins și argumentul lichidatorului potrivit căruia suma pretinsă ar face parte din masa debitoare, reținând că, la momentul încasării și redistribuirii acesteia, ÎI „Turețchii V.” nu se afla în procedură de insolabilitate, iar după intentarea procesului de insolabilitate suma nu mai făcea parte din masa debitoare. De asemenea, a avut în vedere că, prin decizia Curții de Apel Bălți din 1 februarie 2022, s-a reținut că litigiul vizează readucerea părților în situația inițială ca efect al nulității contractului de vânzare-cumpărare.

18. În ceea ce privește cheltuielile de judecată, instanța a dispus încasarea taxei de stat de la ÎI „Turețchii V.” în beneficiul statului, având în vedere că reclamanții au fost scutiți de plata acesteia la depunerea acțiunii.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

19. La 27 martie 2023, ÎI „Turețchii V.”, în procedura falimentului simplificat, reprezentată de lichidatorul Igor Bulgaru, a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Bălți, sediul Central, din 9 martie 2023, solicitând casarea acesteia, cu remiterea cauzei la rejudecare sau cu pronunțarea unei noi decizii de respingere a cererii de chemare în judecată.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

20. La 10 octombrie 2023, Curtea de Apel Bălți a respins apelul declarat de ÎI „Turețchii V.”, în procedura falimentului simplificat, reprezentată de lichidatorul Igor Bulgaru, și a menținut fără modificări hotărârea Judecătoriei Bălți, sediul Central, din 9 martie 2023.

21. Instanța de apel a reținut că din materialele cauzei rezultă cert că, la 14 aprilie 2015, debitorul a solicitat executorului judecătoresc vânzarea sub controlul acestuia a terenului litigios, cu primirea sumei de 524 000 lei obținute din vânzare, iar în aceeași zi Olga Berezovscaia a depus pe contul executorului judecătoresc suma respectivă pentru procurarea bunului. A mai reținut că ulterior a fost încheiat contractul de vânzare-cumpărare din 22 aprilie 2015, iar prin hotărârea Judecătoriei Bălți din 3 iulie 2019, menținută prin decizia Curții de Apel Bălți din 8 octombrie 2019, acest contract a fost declarat nul absolut.

22. Curtea de Apel a considerat nefondat argumentul apelantului potrivit căruia suma de 524 000 lei nu ar fi fost achitată pentru procurarea terenului, ci în scopul executării unui document executoriu. Instanța a reținut că materialele dosarului confirmă incontestabil transferul sumei de către Olga Berezovskaia pe contul executorului judecătoresc, iar din cererea debitorului adresată executorului rezultă că suma urma să fie primită din vânzarea terenului. A mai avut în vedere și explicațiile executorului judecătoresc Oleg Romah, care a arătat că suma a fost depusă în scopul procurării bunului imobil și că în procedurile de executare nu exista vreun document executoriu privind încasarea unei datorii de la Olga Berezovskaia în beneficiul ÎI „Turețchii V.”.

23. Instanța de apel a reținut că împrejurarea că, în decizia anterioară prin care contractul a fost declarat nul, s-a constatat că suma de 524 000 lei fusese depusă pe contul executorului judecătoresc, constituie temei pentru declararea nulității contractului, dar nu și pentru respingerea pretenției de recuperare a sumei achitate. Curtea a considerat că, din moment ce Olga Berezovskaia a transferat suma litigioasă crezând că procură bunul imobil al apelantului, iar executorul a distribuit banii creditorilor acestuia, ÎI „Turețchii V.” se bucură atât de bunul readus în patrimoniul său, cât și de folosul patrimonial rezultat din suma achitată de reclamanti.

24. Pornind de la dispozițiile privind efectele nulității actului juridic și îmbogățirea fără justă cauză, Curtea de Apel a concluzionat că ÎI „Turețchii” urmează să restituie reclamanților suma de 524 000 lei, achitată pentru cumpărarea terenului, întrucât fiecare parte trebuie să restituie tot ceea ce a primit în baza actului juridic nul, iar în caz de imposibilitate de restituire în natură trebuie achitată contravaloarea prestației.

25. Cu privire la argumentul apelantului că pretenția privind repunerea părților în situația anterioară nu ar fi fost formulată, instanța de apel a reținut că, prin cererea de concretizare a pretențiilor, reclamanții și-au motivat explicit cerințele prin raportare la art. 219 alin. (2) din Codul civil, în redacția anterioară datei de 1 martie 2019. Din acest motiv, Curtea a considerat că prima instanță s-a pronunțat în limitele pretențiilor înaintate.

26. Referitor la susținerea apelantului că prima instanță nu s-a expus asupra recunoașterii depunerii în termen a acțiunii, Curtea de Apel a reținut că instanța nu era obligată să se pronunțe separat asupra unei asemenea formulări, în lipsa unei cereri de repunere în termen ori a unei excepții de tardivitate.

27. Instanța de apel a respins și argumentul potrivit căruia litigiul ar ține de masa debitoare și ar trebui examinat în cadrul procesului de insolvență. Curtea a reținut că pretențiile reclamanților se întemeiază pe repunerea părților în situația anterioară ca efect al nulității contractului de vânzare-cumpărare, astfel că litigiul a fost corect examinat în procedură contencioasă. A mai arătat că procesul civil a fost încetat doar în partea pretenției privind subrogarea în drepturile creditorului

inclus în tabelul creanțelor, întrucât o asemenea cerere se examinează de instanța de insolvență.

28. În ceea ce privește capătul de cerere privind subrogarea în drepturile creditorilor Victor Rîbac și Nicolae Repii, Curtea de Apel a reținut că aceste creanțe fuseseră satisfăcute parțial în procedura de executare, iar ulterior nu s-au regăsit în tabelul definitiv al creanțelor debitorului. A considerat că Olga Berezovscaia și Mihail Berezovschi nu au devenit noi creditori ai debitorului prin luarea locului creditorilor respectivi, ci au urmărit dobândirea bunului imobil, pe care ulterior l-au restituit ca efect al nulității contractului. În aceste condiții, a apreciat ca întemeiată soluția primei instanțe de respingere a cerinței privind subrogarea.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

29. La 13 februarie 2024, ÎI „Turețchii”, în procedura falimentului simplificat, reprezentată de lichidatorul Igor Bulgaru, a depus recurs împotriva hotărârii Judecătorei Bălți, sediul Central, din 9 martie 2023 și a deciziei Curții de Apel Bălți din 10 octombrie 2023, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a actelor judecătorești contestate, cu trimiterea cauzei la rejudicare sau cu pronunțarea unei noi decizii de respingere integrală a cererii de chemare în judecată.

30. Recurentul a susținut că instanța de fond nu s-a expus asupra cererii privind recunoașterea depunerii în termen a acțiunii, formulată în legătură cu anularea contractului de vânzare-cumpărare. A arătat că instanța de apel a interpretat eronat această solicitare, deși, în opinia sa, ea echivala cu o cerere de repunere în termen.

31. A invocat că instanțele au depășit limitele acțiunii. A susținut că reclamanții nu au formulat expres o cerere de repunere a părților în poziția inițială, ci doar o cerere de încasare a sumei de 524 000 lei. În aceste condiții, a pretins că hotărârile sunt contradictorii, deoarece motivează soluția prin efectele nulității, deși o asemenea pretenție nu ar fi fost dedusă judecării în forma reținută de instanțe.

32. Recurentul a mai arătat că restituirea prestației, ca efect al nulității, putea fi dispusă numai dacă suma de 524 000 lei fusese achitată cu titlu de preț contractual. A susținut că această împrejurare nu există, deoarece contractul nu cuprinde vreo mențiune că prețul a fost plătit prin executorul judecătoresc și nici că bunul a fost cumpărat în cadrul executării silite.

33. A invocat că prin actele judecătorești irevocabile pronunțate anterior s-a reținut că suma de 524 000 lei nu a fost primită de vânzător de la cumpărător până la semnarea contractului, ci a fost depusă pe contul executorului judecătoresc, cu destinația executării unui document executoriu. A susținut că această constatare a stat la baza anulării contractului, inclusiv sub aspectul neachitării prețului contractual.

34. Totodată, recurentul a făcut trimitere la încheierea Judecătorei Bălți din 3 decembrie 2020 și la decizia Curții de Apel Bălți din 19 februarie 2021, prin care a fost respinsă cererea reclamanților privind emiterea unei hotărâri suplimentare pentru repunerea părților în poziția inițială. A susținut că acele acte au reținut deja că suma de 524 000 lei a fost introdusă pe contul executorului judecătoresc și nu reprezintă achitarea prețului contractual, iar aceste constatări nu mai pot fi repuse în discuție.

35. Recurentul a mai susținut că instanța de apel a schimbat nepermis temeiul juridic al litigiului. A arătat că prima instanță a dispus încasarea sumei ca efect al nulității actului juridic, în timp ce instanța de apel a făcut referire la îmbogățirea fără justă cauză. În opinia sa, această abordare a modificat esența pretențiilor și a favorizat nejustificat reclamanții.

36. De asemenea, a susținut că, dacă pretenția privind încasarea sumei de 524 000 lei este privită ca efect al stingerii datoriilor debitorului în cadrul executării silite, atunci litigiul ține de masa debitoare. A arătat că suma pretinsă reprezintă o creanță chirografară, apărută înainte de intentarea procesului de insolvabilitate, și că ea trebuia examinată în procedura de validare a creanțelor, de instanța de insolvabilitate.

37. În acest sens, recurentul a invocat că instanțele nu au aplicat dispozițiile Legii insolvabilității privind competența exclusivă a instanței de insolvabilitate în litigiile ce țin de masa debitoare. A susținut că suma pretinsă urma să fie examinată în cadrul procesului de insolvabilitate, nu în procedură contencioasă.

38. În final, recurentul a arătat că instanțele au examinat superficial cauza, au apreciat eronat probele, au interpretat greșit normele de drept material și procedural și au pronunțat soluții contradictorii și insuficient motivate.

39. La 20 iunie 2024, avocatul Anatolie Janu, în interesele lui Mihail Berezovschi și Olga Berezovschi, a depus o referință la cererea de recurs prin care a solicitat respingerea acesteia.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

40. Art. 431 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Examinarea recursului împotriva deciziilor instanțelor de apel ține de competența Curții Supreme de Justiție.

(2) Asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.”

41. Art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel”.

42. Art. 432 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen;

d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Temeiurile menționate la alin. (1) lit. d)–f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.”

43. Art. 433 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă:

„(1) Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care: f) recursul este vădit neîntemeiat”.

44. Art. 440 alin. (1) și alin. (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

45. Sub aspectul termenului de declarare a recursului, Completul de judecată menționează că, Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei în ședință publică la 23 aprilie 2024. Decizia integrală a fost comunicată participanților la proces la 14 iunie 2024 (Vol. II, f.d. 39). În aceste condiții, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră că termenul de recurs prevăzut la art. 434 din Codul de procedură civilă este respectat.

46. Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (1) lit. a)-f) și alin. (2) din Codul de procedură civilă.

47. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

48. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului urmează să însușească în condițiile Codului de procedură civilă exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase. Astfel, normele citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

49. Completul Curții Supreme de Justiție notează, că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

50. Or, dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei contestate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are un caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

51. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție remarcă că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele ierarhic inferioare. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

52. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție aderă la argumentele dezvoltate de Curtea de Apel Centru, întrucât acestea sunt fondate pe o interpretare corectă a normelor de drept material și procedural incidente cauzei, precum și pe o analiză riguroasă a circumstanțelor dovedite prin probatoriul administrat.

53. Argumentelor invocate de către recurent li s-a dat un răspuns clar, complet și suficient în actele judecătorești contestate. Instanțele inferioare au examinat distinct susținerile privind pretinsa depășire a limitelor acțiunii, inexistența unei cereri autonome de repunere a părților în situația anterioară, lipsa caracterului de preț contractual al sumei de 524 000 lei, autoritatea lucrului judecat a hotărârilor anterioare, precum și pretinsa competență exclusivă a instanței de insolvență. În realitate, criticile din recurs nu relevă o eroare esențială de drept, ci exprimă un simplu dezacord cu soluția adoptată și cu calificarea dată pretenției de restituire a sumei achitate.

54. În aceste condiții, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție concluzionează că instanța de apel a verificat complet raportul juridic dedus judecării, a stabilit corect circumstanțele relevante ale cauzei și a dat o calificare juridică adecvată pretențiilor formulate.

55. În acest context, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de Întreprinderea Individuală „Turețchii V.”, în procedura falimentului.

56. Din aceste motive, în conformitate cu art. art. 431, alin. (1) și (2), art. 433, alin. (1), lit. f), 440, alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Consideră inadmisibil recursul declarat de Întreprinderea Individuală „Turețchii V.”, în procedura falimentului.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Diana Stănilă

Judecători

Ion Munteanu

Gheorghe Stratulat